

Sygn. akt II K 564/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Skibińska

Protokolant: Joanna Szajkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Włodzimierza Leonczuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 23 lipca 2013 r., 23 października 2013

sprawy **R. D.**

syna J.i K.z domu S.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 221/11 za: czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in. na karę roku pozbawienia wolności, czyn z art. 278 § 1 k.k. i in. popełniony w dniu 20 września 2010 r. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności,

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 610/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. i in. popełniony w dniu 09 marca 2012 r. na karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności,

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 802/12 za czyny z art. 278 § 1 k.k. i in. popełniony w dniach 23 i 25 grudnia 2011 r. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący pięć lat oraz karę grzywny wymierzonej na podstawie art. 33 § 2 k.k. w wysokości czterdziestu stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę dziesięciu złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt Ko 483/09 zarządzono wykonanie kary,

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu R. D. wyrokami opisanymi w punktach 1, 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej zalicza skazanemu R. D. okresy dotychczas odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu orzeczoną karą łączną,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego R. D. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego,

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. L. kwotę 144 (stu czterdziestu czterech) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu w sprawie o wydanie wyroku

łączonego oraz dalej idącą kwotę 33,12 zł (trzydziestu trzech złotych dwunastu groszy) tytułem podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

R. D. został skazany między innymi następującymi wyrokami:

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 221/11 za: czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in. na karę roku pozbawienia wolności, czyn z art. 278 § 1 k.k. i in. popełniony w dniu 20 września 2010 r. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności,

dowód: dane o karalności – k. 9-14, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 maja 2012 w sprawie o sygn. akt II K 221/11 – k. 19-20, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 16 października 2012 w sprawie o sygn. akt VI Ka 499/12 – k. 21,

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 610/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. i in. popełniony w dniu 09 marca 2012 r. na karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności,

dowód: dane o karalności – k. 9-14, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 lipca 2012 w sprawie o sygn. akt II K 610/12 – k. 22,

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 802/12 za czyny z art. 278 § 1 k.k. i in. popełnione w dniach 23 i 25 grudnia 2011 r. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności,

dowód: dane o karalności – k. 9-14, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 października 2012 w sprawie o sygn. akt II K 802/12 – k. 23,

W czasie odbywania kar pozbawienia wolności skazany był dwukrotnie nagradzany. Nie był karany dyscyplinarnie.

Dowód: opinia o skazanym – k. 40.

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji. Art. 85 k.k. stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Według art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 540 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności; kara łączna grzywny określonej w art. 71 § 1 nie może przekraczać 180 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności oraz nie może przekraczać 90 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary ograniczenia wolności. Przesłankami pozwalającymi na wydanie wyroku łącznego są więc: istnienie warunków do wymierzenia kary łącznej w myśl przepisu art. 85 k.k. oraz skazanie co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

W niniejszej sprawie stwierdzono, iż możliwe jest objęcie karą łączną kar jednostkowych orzeczonych wyrokami opisanymi w części wstępnej wyroku, albowiem zostały spełnione w całości powyższe przesłanki, ponieważ skazany popełnił przestępstwa, za które został skazany tymi wyrokami, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych czynów i skazano go na kary pozbawienia wolności, czyli kary podlegające łączeniu.

System absorpcji kar znajduje zastosowanie w stosunku do skazanych, którzy popełnili przestępstwa o niedużej społecznej szkodliwości, niewielkim rozmiarze winy, poddali się procesowi resocjalizacji zrywając z dotychczasowym nagannym trybem życia, przy bliskim związku podmiotowo – przedmiotowym pomiędzy czynami, za które

wymierzono kary podlegające łączeniu. Natomiast system kumulacji kar stosuje się wobec sprawców niepoprawnych, którzy z popełniania przestępstw uczynili sobie źródło utrzymania, dopuścili się czynów zabronionych o znacznej społecznej szkodliwości i dużym rozmiarze winy.

W ocenie Sądu skazany jest sprawcą dalece niepoprawnym. Wielość i charakter czynów popełnionych przez skazanego świadczy o daleko idącym lekceważeniu przez niego obowiązujących norm prawnych. Wydawane wcześniej wobec skazanego wyroki nie powstrzymały go od kolejnych przestępstw. Ciężka sytuacja majątkowa, brak wykształcenia, brak perspektyw na przyszłość nie może prowadzić do usprawiedliwiania tego rodzaju zachowań. W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, iż adekwatną karą łączną będzie kara dwóch lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna w takim wymiarze spełni wszystkie cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Sąd nie jest uprawniony do łączenia kar jednostkowych zgodnie z doraźnym życzeniem skazanego i w konfiguracjach mu odpowiadających, lecz stosownie do obowiązujących norm prawnych, omówionych powyżej. Jeżeli Sąd stwierdza możliwość wydania wyroku łącznego jest obowiązany do wydania takiego wyroku w stosunku do wszystkich kar spełniających formalne przesłanki do objęcia ich karą łączną. Przy obliczaniu ram, w których winna się mieścić kara łączna, należy brać pod uwagę poszczególne kary jednostkowe, a nie kary łączne (czyli kary za poszczególne przestępstwa, nie zaś kary łączne z poszczególnych wyroków), dlatego dolną granicę winna stanowić najwyższa kara jednostkowa, zaś górną granicę – suma kar jednostkowych podlegających łączeniu.

Kary aresztu orzeczone za wykroczenia nie podlegają łączeniu wyrokiem łącznym.

Zaliczenie na poczet orzeczonych kary łącznych okresów kar już odbytych w sprawach objętych wyrokiem łącznym nastąpiło stosownie do treści art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, iż aktualna sytuacja skazanego, przebywającego w zakładzie karnym nie pozwala na uiszczenie kosztów sądowych.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd orzekł stosownie do treści art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze.